

naar en saadan Mand faar Medhjælpssummen bevilget og selv modtager den for Arbejdet, uden at Loven giver ham Ret dertil, og deri ønsker jeg at faa en Forandring.

Jørgensen: Ogsaa jeg er den højtærede Minister taknemmelig for, at dette Lovforslag er fremkommet; jeg tror, at der havde været Grund til at fremkomme med det noget før, men sent er jo bedre end aldrig. Jeg mener ogsaa i Modsætning til enkelte andre Talere, at det Beløb, der er sat pr. Individ, er passende; men jeg tror ganske vist, at der kunde være Grund til at gaa noget højere med Maksimumssummen, hvorom der her er Tale. Der er ingen Tvivl om, at Formanden i større Kommuner vil blive forurettet, hvis han skal nøjes med 500 Kr. 500 Kr. kan maaske gaa an i smaa Kommuner, hvor Arbejdet ikke just optager Formandens hele Tid, men i store Kommuner, hvor Befolkningen er omkring halvtredie tusinde Mennesker eller i udstrakte Sogne, særlig hvor der hører to Sogne til en Kommune — det forøger jo ogsaa Arbejdet —, bliver Vederlaget for lille, idet Sogneraadsformanden da vil blive nødsaget til, hvis han skal kunne afse nogen Tid til sin egen Bedrift, at leje til Medhjælp. Men naar han skal det, bliver der let saa godt som intet til ham selv; thi det er sikkert nok, at det Arbejde, der er kommet i de senere Aar, de mange Afskrivinger, der er, og de Lister, der skulle føres, ville forøge Arbejdet i betydelig Grad. Ganske vist forudsætter Lovforslaget, at Amtet kan forhøje denne Betaling, men jeg tror, at det vil være heldigst, at Sogneraadene selv kunde bestemme det. Der er ingen Tvivl om, at Sogneraadene selv ganske anderledes kunne dømme om, hvorvidt de ere tjente med den Sogneraadsformand, de have, end Amtsrådet, og vi have ogsaa set saa mange Eksempler paa, at det har været et Princip — som vi for Resten hørte blev gjort gældende af det ærede Medlem for Lyngby (Piper) —, der hidtil har været og vedblivende vil blive beholdt af forskellige Amtsråd, at disse Bestillinger skulle være Tillidshverv. Det kan jo være meget godt med Æren, men Arbejdet er blevet saa stort, at man ikke kan gøre det for Æren, uden man har særlig godt Raad.

Jeg mener, at Lovforslaget er fuldstændig rigtigt, men man bør gaa højere op med Maksimumssummen. Er der for Eksempel 3,000 Mennesker i en Landkom-

mune — det er der ganske vist kun faa Steder, men mellem 2—3,000 er der i mange Kommuner —, bliver det med 30 Øre pr. Individ ikke nogen stor Sum, selv om man kunde gaa over det i Loven fastsatte Maksimumsbeløb af 500 Kr., og har en Kommune en god Sogneraadsformand, kan den være vel tjent med at yde ham noget for hans Arbejde. Jeg henstiller derfor, at vi ved Sagens videre Gang lader Bestemmelsen om Betalingen pr. Individ staa, men sætter Maksimumsgrænsen højere. Derved vil man gøre lige Ret over for Sogneraadsformændene, enten de ere Formænd for en større eller mindre Kommune.

Nielsen-Grøn: Efter at den ærede sidste Taler har haft Ordet, kunde jeg for Resten indskrænke mig til at sige, at jeg slutter mig til ham. Men jeg synes at skyldte at bringe Ministeren en Tak, fordi han har Føling med Folketinget og med Folket i det hele. Det er sikkert gaaet adskillige ærede Rigsdagsmænd, som det er gaaet mig, at de fra Kredsen have faaet Opfordring til ved privat Initiativ at fremkomme med et Forslag. Det er der nu ikke Brug for, idet Ministeren nu har ført et Spørgsmaal frem, der bør tages op og tages hurtigt op. Jeg er enig med den ærede sidste Taler i, at man ikke kan være tjent med at holde sig til Maksimumssummen af 500 Kr. i større Kommuner som f. Eks. Odder, Herning og Struer. De kunne naturligvis faa Tilladelse af Amtsrådet til at gaa højere, men jeg synes, at man skulde gribe Øjeblikket og give Tilladelse til at gaa op indtil 1,000 Kr. Det forbauser mig at høre, at det ærede Medlem for Lyngby (Piper) kunde have noget mod, at Sogneraadsformændene, og det er jo dem, der bære Dagens Byrde og Hede, virkelig faa noget Vederlag. Mange Steder komme jo Husmænd ind i Sogneraadene. I den Kommune, hvor jeg har den Ære at bo, valgte vi sidste Gang 4 Husmænd, og det er dygtige Folk, men de have virkelig ikke Raad til at være Sogneraadsformænd. Jeg haaber, at vi skulle komme saa vidt, at vi kunne sige, at dette er et demokratisk Forslag, som vi kunne støtte. Jeg beklager, dersom mange skulde have samme Opfattelse som det ærede Medlem for Lyngby. Jeg hørte hverken det ærede Medlem eller andre klage, da Rigsdagsmændene skulde have 10 Kr. i Diæter, og jeg synes heller ikke, man skulde misunde de Folk, der gør et saa overordentligt stort Arbejde som Sogneraadsformændene,